

Landschappelijke inpassing

Aanleiding

Aanleiding voor dit inrichtingsplan is de uitbreiding van het agrarische bedrijf aan de Tropweere 22 te De Weere. Achter op het erf zal een nieuwe moderne stal gebouwd worden van 40 x 68 meter. Hiervoor is een vergroting van het agrarisch bouwblok van het agrarische bedrijf noodzakelijk. Het bouwblok wordt 75 meter naar achter vergroot. De breedte van de kavel van circa 78 meter blijft onveranderd.

Het plan moet aansluiten op het karakter van het Westfriesse landschap. Passend bij het omliggende landelijke, waterrijke, open landschap. Traditionele elementen van het Westfriesse boeren-erf vormen leidraad voor de inpassing van het plan, aangepast aan de huidige moderne bedrijfsvoering.

Het Landschap

De projectlocatie aan de weg Tropweere is gelegen in het buitengebied van het dorp De Weere, een lintdorp in het oude zeekleilandschap van West-Friesland. Kenmerkend voor dit landschap is de opstrekende verkavelingsstructuur, het patroon van kreekgruggen waarop de oude ontginningsdorpen liggen en een samenhangend patroon van boezemvaarten, lintdorpen en binnendijken. Van de oorspronkelijke kreekstelsels is door ruilverkaveling en egalisatie in het huidige zeekleilandschap nauwelijks meer iets te zien. De kenmerkende bebouwingsstructuur van lintbebouwing is nog duidelijk waarneembaar. Het erf maakt onderdeel uit van een open lintbebouwingsstructuur.

De bebouwing in de lintbebouwing heeft een sterk individueel karakter. De dichtheid, het soort bebouwing en de bebouwingsafstand tot de weg varieert. Wel zijn vrijwel alle rooilijnen van de woningen evenwijdig aan de weg. De meest kenmerkende bebouwing voor de Westfriesse regio is de stolpboerderij.

De omgeving van het projectgebied heeft een open karakter met een (onregelmatig) opstrekende stroken-verkaveling. De bebouwing aan de Tropweere bestaat voornamelijk uit (stolp)boerderijen en later bijgebouwde schuren. Deze bijgebouwen zijn voornamelijk evenwijdig aan de verkaveling gesitueerd. De boerenerven zijn gezamenlijk met de aanwezige erfbeplanting sterk beeldbepalend in het open landschap. Het erf ligt in een weidevogelgebied.

Het Boeren-erf

De boerenerven in de omgeving van het plangebied, kenmerken zich van oudsher door een aantal elementen. Bij het boeren-erf is niet alleen de bebouwing, maar ook de ontsluiting en bijbehorende buitenruimte identiteitsbepalend. De verschillende elementen vormen samen een ensemble op het erf. Tussen de bebouwing, de erfinrichting en de omgeving is samenhang. Bebouwing en beplanting vormen samen een groen cluster in het open landschap.

Het erf is in te delen in een voorerf en een achtererf. Op het voorerf de stolp met een meestal sobere ingerichte siertuin en eventueel een boomgaard. Op het achtererf de stallen/ bijgebouwen, het domein van de boer. De erven hebben voornamelijk een rationele structuur en zijn rechthoekig van vorm. Het historische boeren-erf was sober en functioneel ingericht en bestond voornamelijk uit gras, bomenrijen en enkele solitaire bomen.

De erven hebben over het algemeen een duidelijke begrenzing met het landschap, door middel van sloten en/of knotwilgen, hagen, bomen of een windsingel. Vanwege de open ligging hebben bijna alle Westfriesse erven een windkering nodig. Vaak bestond een windsingel uit één soort. De wegzijde bleef vaak open, met zicht op de stolpboerderij.

De schuren in de directe omgeving zijn overwegend parallel aan de verkaveling gesitueerd. Deze situering benadrukt hierdoor de lengterichting van de opstrekende verkaveling. Tevens zijn de schuren ondergeschikt aan het hoofdgebouw, doordat ze parallel aan de verkaveling zijn gesitueerd en achter het hoofdgebouw liggen. Hierdoor zijn ze vanaf de weg gezien niet nadrukkelijk aanwezig.

Landschappelijke inpassing

- De nieuwe stal is gesitueerd achter de bestaande bebouwing. Parallel aan de bestaande verkaveling. De schuren op het agrarische erf hebben een eenvoudige en krachtige hoofdvorm en zijn ondergeschikt aan het hoofdgebouw. Hiermee blijft de verdeling 'voor' erf en 'achter' erf intact.
- Het erf blijft sober en functioneel ingericht.
- Het erf zal eenheid uitstralen en krijgt een duidelijke begrenzing met het open landschap.
- De inpassing vindt plaats door middel van erfbeplanting, zodat de bijgebouwen en opslagruimte niet kaal in het open kleipolderlandschap liggen, maar landschappelijk zijn ingepast.
- Er wordt voor de inpassing gebruik gemaakt van kenmerkende inheemse beplanting.
- Langs de oever komen meer knotwilgen. Knotwilgen horen bij een erf en passen bij de omgeving.
- Het achtererf wordt ingepast met halfhoge opgaande inheemse beplanting. Struweel wordt niet zo hoog als bomen, en vormt daardoor geen bedreiging voor de weidevogels. Hoog opgaande beplanting is niet wenselijk omdat dit roofvogels aantrekt. Het struweel bestaat uit inheemse soorten als wilg, els, vlier, krent, rode kornoelje, wilde kamperfoelie, gelderse roos, hondsroos, liguster en sleedoorn.
- Langs de zuidzijde van het erf en langs de nieuwe stal, komt een elzensingel die regelmatig afgezet dient te worden. Het is hierbij van belang dat de erfafscheiding onderhouden wordt en niet uitgroeit als bomensingel. Dit in verband met de bedreiging voor de weidevogels.
- Voorop het erf komt een notenboom. Deze komt van oudsher voor op het boeren-erf. Hij fungeert goed als bliksemafleider en heeft een insectwerende werking.
- De sleufsilos worden verplaatst en gesitueerd achter de nieuwe stal. De sleufsilos worden met een aarden wal ingepast.
- De bestaande sloot wordt voorzien van een ecologische flauwe oever, voor een verhoogde ecologische waarde en een fraai aanzicht vanaf de weg.

Referenties

Zomer- en winterbeeld van elzensingel (links en midden). Struweel met bloeiende sleedoorn (rechts).

Landschappelijke inpassing

